PASSIÓ

DE

NOSTRE SENYOR JESUCHRIST,

por J. V.

Preu 3 quartos.

BARCELONA:
ESTAMPA CATÓLICA, CARRER DEL PI, 5, BAXOS.
1873.

PASSIÓ

DE

NOSTRE SENYOR JESUCHRIST.

PASSIÓ

DE

NOSTRE SENYOR JESUCHRIST,

por J. V.

BARCELONA:
TIPOGRAFÍA CATÓLICA, PINO, 5, BAJOS.
1873.

PASSIÓ

DE

NOSTRE SENYOR JESUCHRIST.

Jesuchrist, la Passió vostra
ajudaumela á cantar,
mes morint per culpa nostra
¿qué faré sino plorar?
Si plorant pujo al Calvari,
Vos al cel me pujaréu,
puix l' escala per pujarhi
n' es l' escala de la Creu.

Christians, per darnos vida
vol morir lo Salvador,
dantse a tots per despedida
dols senyal de son amor:
sos dexebles son á taula
pera fer l' ultim sopar,
quant los pasma sa paraula
de que 'ls vulla 'ls peus rentar.

Pere diu, tot fentse enrere:
—Vos á mi no 'm rentaréu.
—Si jo 'ls peus no 't rento, Pere,
no entraras al regne mèu.—
—Donchs rentaume 'ls, respon ia,
peus y mans, anima y tot,
quan ben net d' anima sia
seguiré fins a la mort.

Ab sas llágrimas los renta
cada peu un bes ó dos;
los axuga, y quant s' assenta
té 'l parlar mes amorós:
—Jo só Mestre de vosaltres,
mes ¿ sabeu per qué us rentí?
perque ameu los uns als altres
com jo á tots vos estimí.

Beneheix lo pa: —Preneune,
que es mon Cos sagramental.
Beneheix lo vi: — Beveune,
es la sanch qu' he derramat;
qui beurá sauch benehida,
qui carn mia menjará,
si es mort, cobrará vida;
si es viu, no morirá.

Mes combrega entre nosaltres
qui vol ferme traició; —
y aguaytantse 'ls uns als altres
tots li diuhen: —¿ Seré jo?
—Es aquell que 'l boci 'm prenga,
puix ab ell menjo en un plat;
¡ay mes ay de qui me venga!
¡tant debó que no fos nat!—

Ja ab sa dolsa companyia
Jesuchrist s' en baxa al hort,
hont los diu en sa agonia
que està trist fins à la mort.
—Orem tots, que al venre 'm pendre
mon ramat s' escampará,
y si es prop qui m' ha de vendre,
no es pas lluny qui 'm negará.—

Dali un Angel mentres ora
lo calzer de passió,
primer glop que n' assabora
no pot mes lo Redemptor:
—Que per mi, si us plau, no passe,
Pare, eix cálzer de pecat,
pero no la meva 's fassa,
sino vostra voluntat.

Claus, martell, assots y espinas
ja plegats al Cor los sent,
suor d' aygua y sanch divinas
ja per terra va corrent.
Los séus dormen y 'ls desperta:
— Axecaus, que ve 'l traydor;
¿no estaréu una hora alerta
ab qui per vosaltres mor?

Com un llamp á tots consterna
de cadenas drinch confus,
y veus aqui la llanterna
dels que cercan a Jesus.
Judas sacrilech que 'ls mena
los ha dit entrant al hort:
— Tingau á punt la cadena,
y á qui beso lligau fort. —

Jesús diu: ¿A qui cercau?
— A Jesus de Nazaret.
— ¡ Donchs, jo so ! y la turba cau
vora 'ls peus del que escomet.
Duas voltas los aterra,
duas voltas que ha parlat,
quant — Alsauvos, diu, de terra;
hora es ja de ser lligat.

Arribant Judas lo besa:
— Amich mèu, ¿qué vens á fer?
d' un bes fals ab la finesa
¿tu m' entregas presoner?—
A sant Pere que feria
— Enveyna 'l coltell, ha dit;
qui de coltell ferirá,
de coltell será ferit.

Mes diumenge me rebéreu
entre palmas y llorer,
y ara ab pals y armas isquéreu
com si fos un bandoler.—
Dóna 'ls brassos als que 'l prenen,
cos y ánima al dolor;
las cadenas que 'l detenen
son cadenas del amor.

Afrontarlo Anás intenta,
y ab ma de ferro 'l criat
un revés tan fort li venta
que per terra l' ha tirat.
Jesuchrist obrint la boca
manso y dols li respongué
—Si he dit bè, ¿ per qué se 'm toca?
si he dit mal, ¿ ...as en qué?—

———

Tot seguint sant Pere al poble
de Anás cap á Cayfas
veu dar colps al Rey mes noble
y escupirli á cada pas;
quan davant d' unas criadas
que li diuhen Galileu
ha jurat per tres vegadas
no conexe 'l Mestre sèu.

———

Lo gall canta, y ell sospira,
ell sospira de dolor,
y veyent que Christo 'l mira,
son sos ulls un mar de plor;
puix li apar que encara escolta
lo que deya ahí á sopar:
—Ans que 'l gall cante una volta
tres perjur m' has denegar.

—

Quan los falsos testimonis
á Cayfás l' han acusat
que per obra dels dimonis
tres morts ha ressucitat;
Ell pregunta:—¿Ets tu el Messias?—
Diu:—Jo só,—y ab crit molt fort
desbotan llenguas impias:
—¡Blasfemá! ¡digne es de mort!—

—

Judas tem que 'l poble 'l mata,
y un rosech lo tè confus:
— Veusaquí 'ls diners de plata,
mes tornaume 'l bon Jesus.—
Li responen:—¿Qué 'ns importa
dels diners ni del pecat?—
y ell llensantlos a la porta
dalt d' un arbre s' es penjat.

De Pilat á la presencia
quan l' acusan, no diu res,
y ell planyent tanta ignocencia
prompte á Herodes l' ha remés,
qui rebentne gran despreci
sols per sé escomunicat,
disfressantlo com a neci
fa tornarlo á Pons Pilat.

Que un dels presos deve lliure
li demanan, com era us:
—¿ Quin volen que jo desllure,
á Barrabás ó á Jesus?—
—A Barrabás dòna vida,
á Jesús mort y torment.—
Y engegant al homicida
fa assotar al Ignocent.

Sis butxins lo vergassejan,
per tot sanchna 'l blanch Anyell,
com á llops lo butxinejan
ab flagell sobre flagell;
á bocins sa carn s' arrenca,
cada assot un esboraneb,
quan d' un colp la corda s' trenca,
y ha caygut en rius de sanch.

¿Qué t' he fet, moriut me crida,
pecador, en qué t' he ofés?
no tinch part sentse ferida;
fill mèu, no m' assotes mes,
mes m' assotas, punys y clavas,
sent jo 'l Dèu que t' ha criat,
y tants colps ma vida acabas
quan retornas al pecat.

Ab espinas afrontosas
coronaren son pur front,
ab espinas de las rosas
que jo cerco per lo mon;
per mantell un drap vestintli
s' agenollan á sos peus,
y ab la canya percudintli;
— Dèu te guart, Rey dels Jueus

Tot mostrantlo en tal figura
— *Ecce Homo*, diu Pilat,
al blanch llri d' hermosura
vensaqui com l' hem posat.—
— *Tolle, tolle*, crucifical,
cridan tots al jutge mach,
de morir digne judical,
o ets del César enemich.

A llavors li fa sentencia
de morir clavat en Creu,
y entregantlo a sa potencia
—Feune, diu, lo que voleu;
mes sa sanch sobre vosaltres
jo me 'n rento be las maus.—
Cridan tots:—Sobre nosaltres
cayga, sobre 'ls richs y grans,—

Abrassant la Creu pesada
bon Jesus llensa un sospir.
—Vina, vina, esposa amada,
que en tos brassos vull morir:
ells serán d' amor els llassos
que relligan l' home á Deu;
pecadors, seguiu mos passos,
y ab mi al cel arribaréu.—

—

Li obre 'ls muscles la Creu dura,
y á tres passas cau malmés;
al carrer de l' Amargura
¡ay! sa Mare l' ha escomés;
de neguit son cor esclata:
—Fillet meu, ¿donchs hónt anau?—
—A morir per gent ingrata:
Mare meva, ab Dèu siau!—

—

Tots l' escapen y li pegan,
y ab la soga que du al coll
tant l' estiran y arrossegan
que 'l camí de sanch es moll:
Creu tan grossa l' agobia,
mos pecats encara mes:
cada recaygnda mia
lo fa caure al fanch estés.

Morint ja ab tanta ferida
n' han llogat al Cirenen,
allargantli un punt la vida
pera darli mort de Creu.
Puix la ma tots hi hem posada,
ajudemlo en sos dolors,
y ab sa sanch malaguanyada
barrejemhi nostres plors.

La Verónica ab coratge
de suó y pols l' ha axugat,
y en sa toca reb sa imatge
com un sol ennuvolat;
si ab los fets com ab la boca
tots servissem al Senyor,
¡ay! l' imatge d' esa toca
prou seria en nostre cor.

Cada pas una cayguda,
y ¡ay! ningú li ha dat la ma;
un jument té qui l' ajuda,
y Ell sols té qui 'l matará;
a unas donas y á nosaltres
— No ploreu, diu, sobre mi,
mes plorau sobre vosaltres
y 'ls pecats que 'm fan morí.

Al Calvari li llevaren
lo vestit davant de tots,
y arrencantlo renovaren
cinch mil llagas dels assots.
Deshonestos, deshonestos,
que adorau per Déu al fanch,
no doneu torments d' aquestos
á qui 'us dóna vida y sanch.

Rompen venas, nirvis trencan,
barrinant peu sobre peu;
peus y mans casi li arrencan
de genolls sobre l' pit seu;
si se escruxen las montanyas,
María, als colps de martell,
¿qué farán vostras entranyas
d' hont nasqué tan ros y bell?

Escolantse gota a gota
ja ab la Creu lo van alsant,
fent florir la terra tota
lo dols plor del arbre sant;
quatre rius d' amor ne rajan,
rierons del paradís;
fins que a beure 'ls cors hi vajan
may lo mon será felis.

Trets de lloch arreu sos ossos
ja 's podrian ben contar;
molls de sanch tè 'ls cabells rossos,
los ulls térbols de plorar.
—Si ets Messias, un li crida,
¿cóm no baxas de la Creu?—
y Ell pregant pel homicida,
—Perdonanlo, diu a Deu.

Perdonaulos tots, mon Pare,
que no saben lo que fan;
y girantse envers sa Mare,
li encomana á sant Joan.
—Assi tens la Mare meva,
y aqui, Vos, lo fill amat.—
Pecador, sa mare es teva;
vina, vina al sèu costat.

Lo mal lladre renegava,
mes respon lo lladre bo:
—A mi y tu 'l delicte 'ns clava,
mes Jesus no ho mereix, no.
¡Al tornar Vos a la Gloria
recordaus de mi infelis!—
—Donchs ab mí a cantar victoria
vuy seras al Paradis.—

Mira á dreta, mira á esquerra,
sos dexebles ja no hi son;
veu al cel castich, y a terra
improperis, creus y afront.
Com sas mans son cor s' esquexa,
nu morint y en soledat
—Pare méu, quan tot me dexa,
¿per que m' hen desamparat?

Troba sols fel y vinagre
al obrir sos llabis sechs,
quant li dónan fel mes agre
las blasfemias y renechs!
Ab un crit dols y fortíssim
diu despres:—¡Tot es finit!
en los brassos del Altíssim
encomano l' esperit.—

—

Per no veure 'l com moria
s' eclipsaren lluna y sol;
fent extrems com d' agonia
l' univers vestit de dol;
cel y terra s' estremexen,
vel del temple es esquexat,
sols mes durs no 's mitxpartexen
nostres cors que ho han causat.

No restantli alé de vida,
nos dòna la sanch del Cor,
hont la llansa envermellida
nos obrí 'l cel del amor;
pera rébrensbi ab mil besos
baxa l' cap al espirar,
ab los brassos ¡ay! estesos
per podérooshi abrassar.

De la Creu lo devallaren
Nicodemus y Joseph,
y en los brassos que 'l bressaren
¡quant mudat sa Mare 'l reb'!
embalsamantlo á besadas
ulls y galtas, mans y Cor,
la ferexen ¡ay! plegadas
set espasas de dolor.

Plorau, Angels que cantáreu
la nit santa de Nadal;
alas d' or que lo abrigáreu,
veniu ara á amortallal.
Mes la fosca sepultura
ja a Maria l' ha robat,
que ab son calzer d' amargura
plora en trista soledat.

Tot cumplint las profecías
se desvetlla gloriós,
y al Sepulcre las Marías
ja no hi troban lo sèu Cos;
troban sols Angels que 'ls diuhen:
—No 'l cerqueu aquí enterrat,
mes cercaulo entre 'ls que viuhen
á Jesús ressucitat.—

Son front sembla 'l de l' aurora,
d' or y perlas sou cabell,
sol de Pasqua que l' adora
no es, no, tant ros y bell.
Benedictus cantaria
sortint dels Llims Israel,
y un chor d' Angels respondria.
En la terra y en lo cel.

A sa Mare 'a dexa veure,
que 's comensa d' anyõrar,
y á Tomás qua no hi vol creure
las cinch llagas fa tocar.
Despres se 'n puja á la Gloria,
que algun dia Déu ens do,
per haver cantat l' historia
de la santa Passió.

ESPASAS DE DOLOR.

Bon Jesus, l' hermosa testa
¿qui ha d' espinas coronat?
jo só l' ingrat;
coronaume á mi la testa
que sovint ha mal pensat.
Castigaume, pero perdonaume;
ja 'm sab greu d' haver pecat.

Bon Jesus, los dolsos llabis
¿qui de fel ha amarguejat?
jo so l' ingrat;
amarguejaume 'n los llabis
que sovint han malparlat
Castigaume, pero perdonaume,
ja 'm sab greu d' haver pecat.

Bon Jesus, los peus y brassos
¿qui á la Creu vos ha clavat?
jo so l' ingrat;
¡ay! clavaumbi 'ls peus y brassos
que sovint han mal obrat.
Castigaume, pero perdonaume;
ja 'm sab greu d' haver pecat.

Bon Jesus, a vostra espatlla
¿qui exa Creu ha carregat?
jo so l' ingrat,
carregaumela á la espatlla
que tan peresosa ha estat.
Castigaume, pero perdonaume;
ja 'm sab greu d' haver pecat.

Bon Jesus, á la cintura
¿qui exa soga 'us ha lligat?
jo so l' ingrat;
¡ay! lligaula á ma cintura
que ha seguit la vanitat.
Castigaume, pero perdonaume;
ja 'm sab greu d' haver pecat.

Bon Jesus, vostras entranyas
¿qui ab la llansa ha traspassat?
jo só l' ingrat;
travessaume las entranyas
que tant de pedra han estat.
Castigaume, pero perdonaume,
ja 'm sab greu d' haver pecat.

O Maria, ab set espasas
¿qui us ha 'l Cor martirisat?
jo só l' ingrat.
dau al meu exas espasas,
puix tan poch vos ha estimat.
Castigaume, pero perdonaume;
ja 'm sab greu d' haver pecat.

A. M. D. G.

LLIBRETS QUE 'S VENEN

EN LA

BIBLIOTECA POPULAR.

Compendi DE LA DOCTRINA CRISTIANA, escrit per lo Pbre. Mateu y Smandia.— *1 ral l' exemplar y 10 rs dotsena.*

Conversa SOBRE INDULGENCIES Y BUTLLES, principalment de la *Santa Creuada.* Diálech mólt divertit entre un pagés y lo Sr. Rector, en que 's posa la veritat en son lloch, y á la comprensió de tothom, y 's esvahexen los errors del poble menys instruit en exes materies.— *7 quartos l' exemplar, y 2 pessetas la dotsena.*

Demostració DEL EVANGELI, *dictada per l' abat Duvoisin*, traduhida pel R. Pare Presentat Fr. Jaume Ponti, dominico.— *5 quartos l' exemplar.*

Revolució (LA) Y LES ANTIGUALLES *per en Jaume Collell.— 1 ral l' exemplar.*